

۲۲۰- در شکوه نمودن به سوی خداوند ﷻ

اللَّهُمَّ وَقَدْ أَكَّدَى الطَّلِبُ، وَأَعْيَتِ الحَيْلُ إِلَّا مِنْ عِنْدِكَ وَصَاقَتِ المَذَاهِبُ، وَامْتَنَعَتِ المَطَالِبُ وَعَسَرَتِ الرِّغَائِبُ،
وَأَنْقَطَعَتِ الطَّرِيقُ إِلَّا إِلَيْكَ، وَتَصَرَّمَتِ الأَمَالُ، وَأَنْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ، وَخَابَتِ الثَّقَةُ، وَأَخْلَفَ الظَّنُّ إِلَّا بِكَ، وَغَرَبَتِ
الألسُنُ، وَأَخْلَفَتِ العِدَاتُ إِلَّا عِدَّتَكَ.

خداوندا درخواست نمودن سخت گشت، و چاره مشکل گردید جز از نزد تو، و راهها تنگ شد، و خواسته‌ها بازداشته شد و علاقه‌ها دور از دسترس گردید، و قطع شدند راهها جز به سوی تو، و آرزوها بریده گشت و امید قطع گردید جز از تو، و اعتماد ناکام، و گمان بیهوده شد، جز به تو، و زبانها نامفهوم شدند، و خلاف گشتند وعده‌ها جز وعده تو.

اللَّهُمَّ وَإِنِّي أَجِدُ سُبُلَ المَطَالِبِ إِلَيْكَ مُشْرَعَةً، وَمَنَاهِلَ الرَّجَاءِ لَدَيْكَ مُتْرَعَةً، وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ إِلَيْكَ مُفْتَحَةً،
وَالْأَسْتِعَاثَةَ لِمَنْ اسْتَعَاثَ بِكَ مُبَاحَةً.

خداوندا، من راه خواسته‌ها را به سوی تو باز می‌یابم و سرچشمه‌های امید را نزد تو سرشار می‌بینم و درهای دعا به سوی تو گشوده، و یاری جستن برای کسی که از تو یاری جوید روا می‌باشد.

وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لِمَنْ دَعَاكَ بِمَوْضِعِ الإِجَابَةِ، وَلِلصَّارِخِ إِلَيْكَ بِمَرَصِدِ الإِغَاثَةِ، وَأَنَّ فِي اللِّهْفِ إِلَى جُودِكَ، وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ
عَوْضًا مِنْ مَنَعِ البَاطِلِينَ، وَمَنْدُوحَةً عَمَّا فِي أَيْدِي المُسْتَأْثِرِينَ، وَدَرْكًا مِنْ خَيْرِ المُوَازِرِينَ، وَأَنَّ القَاصِدَ إِلَيْكَ لَقَرِيبُ
المَسَاقَةِ مِنْكَ، وَمَنَاجَاةَ الطَّالِبِ إِلَيْكَ غَيْرُ مُحْجُوبَةٍ عَنِ اسْتِمَاعِكَ، وَأَنَّكَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ، وَإِنَّمَا تَحْجُبُهُمُ
الأَمَالُ دُونَكَ.

و می‌دانم که تو برای هر که تو را بخواند در محل اجابت هستی، و برای آنکه به سوی تو ناله و فریاد کند در جایگاه کمک رسانی هستی، و در اشتیاق به بخششت، و خشنودی به قضایت عوضی است از خودداری بخیلان، و گستردگی است از آنچه در دست خود بینان باشد، و جبرانی است از خیر کمک دهندگان، و اینکه قصد کننده به سوی تو راهی نزدیک دارد، و راز و نیاز جوینده تو بازداشته نمی‌شود از شنیدن تو، و تو از آفریدگانت پنهان نمی‌گرددی، بلکه آرزوها آنان را از تو باز می‌دارد.

وَقَدْ عَلِمْتُ يَا إِلَهِي أَنَّ أَفْضَلَ زَادِ الرَّاحِلِ إِلَيْكَ عَزْمُ الإِرَادَةِ، وَقَدْ نَاجَاكَ بِعَزْمِ الإِرَادَةِ قَلْبِي.

و دانسته‌ام ای خدای من که بهترین توشه سفرکننده به سوی تو اراده استوار است و همانا با تو راز و نیاز کرده است قلب من با عزم اراده.

فَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا دَاعٍ أَحَبَّتْ دَعْوَتُهُ، أَوْ رَجَاكَ بِهَا رَاجٍ بَلَغَتْهُ أَمَلُهُ، أَوْ ضَارِحٌ أَعْتَتْ صَرَخَتَهُ، أَوْ مُكْرُوبٌ فَرَجَتْ عَنْهُ أَوْ مُدْنِبٌ خَاطَبٌ غَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ، أَوْ فَقِيرٌ أَهْدَيْتَ غِنَاكَ إِلَيْهِ، أَوْ مُعَافَى أَتَمَّمْتَ نِعْمَتَكَ عَلَيْهِ.

پس از تو می‌خواهم خداوندا به هر دعایی که خواند تو را به آن، دعا کننده‌ای و دعوتش را اجابت کرده‌ای، یا به تو امید بست با آن، امیدواری، و او را به آرزویش رساندی، یا فریاد کننده‌ای که فریادش را یاری نمودی، یا غمگینی که گشایش دادی بر او یا گناهکار خطا کننده‌ای که گناهش را بر او بخشیدی، یا فقیری که بی‌نیازات را به او هدیه کردی، یا عافیت داده شده‌ای که نعمتت را بر او کامل گردانیدی.

وَلِتِلْكَ الدَّعْوَةَ عَلَيْكَ حَقٌّ، وَلَدَيْكَ مَنْرِلَةٌ إِلَّا صَلَّيْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَمَمَّنْتَ عَلَيَّ بِغُفْرَانٍ مَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِي وَأَعْصَمَنِي فِيهَا بَقِيَّ مِنْ عُمْرِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ جُودِكَ الَّتِي لَا تُغْلِقُهَا عَنْ أَحِبَّائِكَ وَأَصْفِيَانِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

و برای آن دعا بر تو حقی باشد و نزد تو جایگاهی دارد، که درود فرستی بر محمد و آلش و منت نهی بر من با آمرزش گناهان گذشته‌ام و حفظ کن مرا از گناه در آنچه مانده است از عمرم، و گشوده ساز برای من درهای بخششت را که آنها را نمی‌بندی به روی دوستانت و برگزیدگانت ای مهربان‌ترین مهربانان.